

[Undervisningsministeren]

begyndelsen af februar i år og blev for øvrigt ved pressemeddelelse af 19. februar sendt til folketingets medlemmer.

I dette forslag er der indeholdt en bevilning til oplysning og teknologivurdering i de første tre år af programmet.

Forslaget behandles i øjeblikket i forbindelse med udarbejdelse af en handlingsplan om forskning og udvikling gennem et stærkere samarbejde mellem forskning og erhvervs-liv – den handlingsplan, der ventes fremsat i løbet af kort tid.

Der er altså endnu ikke taget stilling til programmets indhold, heller ikke til dets omfang og tilrettelæggelse. Jeg er naturligvis som gammel folkeoplysningsmand enig i, at der i forbindelse med et stort nationalt bioteknologisk forskningsprogram bør gennemføres en eller anden form for oplysningskampagne, sådan at befolkningen får grundig orientering om de perspektiver, som den moderne bioteknologi indebærer. Beløbets størrelse har jeg ikke taget stilling til; det ville også være forkert, før vi ved, hvorledes programmet bliver sammensat.

Jeg mener, at de nærmere retningslinjer for tilrettelæggelsen af en oplysningskampagne, herunder også bevillingernes størrelse, må aftales i forbindelse med detailplanlægningen af det kommende program.

Jytte Hilden (S):

Jeg skal takke undervisningsministeren for hans svar. En del af det er allerede offentligheden bekendt, da den skitse, som ministeren omtaler, har været omtalt i pressen.

Baggrunden for mit spørgsmål er, at mange mennesker er meget interesserede i det bioteknologiske område, og at der derfor også, som jeg i min skriftlige begrundelse har gjort opmærksom på, er nogle, der har ønsket penge fra teknologirådet, og bl.a. Foreningen af Danske Biologer har fået et afslag; det har vi nu klaret lidt af i et samråd med ministeren.

Men yderligere vil jeg gerne spørge, hvordan ministeren forestiller sig at det teknologinævn, som jo er vedtaget her i folketinget, skal komme ind i forbindelse med en sådan oplysningskampagne og med en sådan mængde informationer til befolkningen.

Jeg vil også spørge ministeren, om han kan røbe et eller andet om størrelsesordenen

af de midler, som skal afsættes til dette arbejde.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg bliver naturligvis svar skyldig, for jeg befinder mig selv på spørgsmålsstadiet. Jeg har fået et oplæg, som jeg synes er meget interessant, og dette oplæg vurderer vi nu; vi har sendt det underhånden til høring forskellige steder, og jeg har fået masser af interessante tilbagemeldinger, nogle kritiske, andre positive. Jeg må indrømme, at jeg ikke er nået til det stadium, hvor jeg er klar til at oplyse, hvorledes folketingets teknologinævn eventuelt kan inddrages. Jeg har bestemt ikke noget imod, at der sker et samarbejde mellem undervisningsministeriet og folketingets teknologinævn, men om det lige er den rigtige model, skal jeg ærlig talt ikke kunne sige.

Personlig har jeg den praktiske holdning til tingene, at vi lever i et land, hvor vi har en tradition for, at staten ikke laver alt for mange kampagner. Til gengæld har vi et rigtigt folkeoplysningsapparat: folkehøjskoler og fritidsundervisning og en foredragskultur, som intet andet land har mage til.

Jeg vil lægge vægt på, at vi, når vi skal se på oplysnings siden i dette her, knytter til ved det folkeoplysningsapparat, vi i forvejen har, og som jo beror på, at folk selv har etableret det rundt omkring. Med andre ord: jeg ville nødig se en hoben konsulenter med pjecer under armen vandre rundt og fortælle danskerne, hvad de skal mene om dette her. I stedet gælder det om, at vi udnytter det bestående folkeoplysningsapparat bedst muligt – det tror jeg for øvrigt også spørgeren er enig i – og det er derfor, at jeg endnu ikke er i stand til at svare på, hvorledes teknologinævnet kommer ind i dette billede. Teknologinævnet er jo noget nyt, og man må vel i virkeligheden især spørge de mennesker, der vedtog, at vi skulle have sådan et teknologinævn, hvordan de egentlig havde tænkt sig at dette nævn skal fungere i et land, der som det danske har en så solid tradition for folkeoplysning ad frie og selvvalgte kanaler.

Jytte Hilden (S):

Jeg skal endnu en gang takke ministeren for svaret og sige, at baggrunden for mit spørgsmål bestemt ikke er det, som ministeren kalder en statskampagne. Det er et ønske